

www.crohis.com

Ustav Ustaše, hrvatske revolucionarne organizacije (1932.)

I. Zadaća organizacije

Toč. 1.

Ustaša, hrvatska revolucionarna organizacija, imade zadaću da oružanim ustankom (revolucijom) oslobodi ispod tudjinskog jarma Hrvatsku, da ona postane potpuno samostalna i nezavisna država, na cijelom svome narodnom i povjesnom području.

Toč. 2.

Kada taj cilj bude postignut, ustaška će organizacija braniti svim sredstvima državnu samostalnost Hrvatske i narodnu osebnost hrvatskoga naroda, te se boriti zato, da u hrvatskoj državi uvijek bude vladao samo hrvatski narod, te da on bude potpunim gospodarom svih stvarnih i duhovnih dobara u svojoj zemlji.

II. Sastav organizacije

Toč. 3.

Ustaša hrvatska revolucionarna organizacija sastoji se od tabora, logora, stožera i glavnog ustaškog stana.

TABOR je ustaška organizacija na području jedne upravne općine.

LOGOR je skup sviju tabora na području jednog upravnog kotara.

STOŽER je skup sviju logora na području jedne županije.

Cjelokupna ustaška organizacija usredotočena je u GLAVNOM USTAŠKOM STANU, koji upravlja svim poslovima, koji se odnose na cjelokupnu organizaciju i revolucionarni rad.

Toč. 4.

Na čelu tabora stoji TABORNIK, na čelu logora LOGORNIK, na čelu stožera STOŽERNIK, a na čelu glavnog ustaškog stana POGlavNIK.

Tabornike, logornike i stožernike imenuje i rješava dužnosti po odredbi poglavnika glavni ustaški stan, a poglavnika biraju ustaše utemeljitelji, odnosno po ispražnjenu glavni ustaški stan.

Toč. 5.

Glavni ustaški stan sastoji se od POGLAVNIH POBOČNIKA, koje imenuje i rješava dužnosti poglavnik, a imade ih najviše dvanaest.

Toč. 6.

Uz bok tabornika, logornika i stožernika, imenuje glavni ustaški stan po odredbi poglavnika do šest TABORNIH, LOGORNIH odnosno STOŽERNIH POBOČNIKA za obavljanje pojedinih grana poslova, koji se u dotičnoj jedinici ukazuju potrebnima, a te poslove vrše oni po nalogu dotičnoga tabornika, logornika odnosno stožernika.

Toč. 7.

Glavni ustaški stan imenuje po odredbi poglavnika prema potrebi stručne osobe, te im opredjeljuje čin i službu, koju imadu izvršavati u taboru, logoru, stožeru, glavnom ustaškom stanu, u organizaciji uopće te u ustanku i izvadjanju ustaških operacija napose.

Toč. 8.

Glavni ustaški stan imenuje po odredbi poglavnika i posebne ustaške povjerenike, kojima se povjeravaju po potrebi naročiti poslovi.

III. Članstvo

Toč. 9.

Ustašom može postati svaki Hrvat koji je sposoban za ustašku borbu, koji je potpuno odan temeljnom ustaškom programu naznačenom u toč. 1. i 2. ovog ustava, te je spreman na sebe preuzeti i ispuniti sve dužnosti, na koje ga obvezuje ustaški propisi i izvršiti sve naloge, koje mu izdaju ustaške vlasti i predpostavljeni.

Članom ustaške organizacije prestaje se biti samo razriješenjem dužnosti i otpustom, koga daje glavni ustaški stan po odredbi poglavnika.

Toč. 10.

Ustaše su aktivni ili pričuvni. Aktivni je onaj ustaša, koji je stupio u ustašku organizaciju već u pripremnom stanju (prije ustanka), te u njoj ostaje trajno za vrijeme ustanka i poslije njega, ili pristupi u trajno članstvo poslije ustanka. Pričuvni je ustaša onaj, koji pod ustašku zastavu stupi na djelotvorni rad kao organizirani ustaša u času ustanka, te pod njom ostaje dok se ustanak dovrši, odnosno dok glavni ustaški stan po odredbi poglavnika naloži demobilizaciju. Dok je aktivni ustaša trajno vezan za ustaške propise i naloge pretpostavljenih, pričuvnog ustašu vežu oni samo za vrijeme mobilnog stanja dok je pod zastavom.

IV. Prisega

Toč. 11.

Prisega, koju ustaša polaže glasi:

„Zaklinjem se Bogom svemogućim i svima što mi je sveto, da ću se držati ustaških načela i pokoravati propisima te bezuslovno izvršavati sve naloge ustaškog vodstva, da ću svaku povjerenu mi tajnu najstrože čuvati i nikada nikome ništa odati. Zaklinjem se, da ću se u ustaškim redovima boriti za izvojevanje samostalne hrvatske države i sve učiniti što mi vodstvo naloži.

Ako se ogriješim o ovu zakletvu, ima me po ustaškim propisima stići kazna smrti.

Tako mi Bog pomogao. Amen.“

V. Zaglavne ustanove

Toč. 12.

Disciplinarnu vlast u ustaškoj organizaciji vrše nadležni ustaški funkcionari prema posebnim naputcima i uz odobrenje glavnog ustaškog stana.

Sudovanje vrši posebni ustaški sud, kojega za svaki pojedini slučaj postavlja po odredbi poglavnika glavni ustaški stan, a osude izvršuju naročite za to postavljene ustaše.

Poglavnik će po potrebi u toj kao i u drugim stvarima svoje ovlasti prenijeti na kojega od svojih pobočnika.

Toč. 13.

Glavni će ustaški stan po odredbi poglavnika izdati posebne propise o provadjanju organizacije, o novačenju i polaganju prisege, o ustaškoj izobrazbi za borbu, o odori, opremi i o naoružanju, o disciplini, radu i vršenju službe te o svemu, što se odnosi na ustašku organizaciju i akciju.

Ovaj ustaški ustav sačiniše i vlastoručno potpisaše ustaše utemeljitelji u Zagrebu, dne 7. siječnja 1929. godine.

U GLAVNOM USTAŠKOM STANU GOD. 1932.

Po odredbi poglavnika:

pogl. pobočnik

Bukovački v.r.

Načela Hrvatskog domobrana (Ustaša), 1933.

1. Hrvatski narod je samosvojna etnička (narodna) jedinica, on je narod sam po sebi, te u narodnosnom smislu nije istovjetan s nijednim drugim narodom, niti je dio ili pleme bilo kojeg naroda.
2. Hrvatski narod ima svoje izvorno povjesno ime HRVAT, pod kojim se pojavio u davno povijesno vrijeme, pod kojim je prije 1300 godina došao u današnju svoju postojbinu, te pod kojim živi sve do danas. Toga imena ne može i ne smije zamijeniti nikakovo drugo ime.
3. Svoju današnju postojbinu učinio je hrvatski narod već u pradavna vremena svojom DOMOVINOM, u njoj se stalno nastanio, s njome srastao i dao joj izvorno i naravno ime HRVATSKA. To ime ne može se i ne smije se zamijeniti s nijednim drugim imenom.
4. Zemlju, koju je u pradavno doba hrvatski narod zaposjeo, te koja je postala njegovom hrvatskom domovinom, prostire se na više pokrajina, koje su posebna pokrajinska imena imala još prije dolaska Hrvata, a neka su pokrajinska imena nastala i kasnije, nu sve te pokrajine sačinjavaju jednu jedinstvenu hrvatsku domovinu, te nitko nema prava da bilo koju od tih pokrajina svojata za sebe.

5. Hrvatski je narod došao u svoju domovinu HRVATSKU kao potpuno slobodan narod, i to u vrijeme seobe naroda vlastitom pobudom, te je tu zemlju osvojio i svojom je za uvijek učinio.
6. Hrvatski je narod u svoju hrvatsku domovinu došao potpuno organiziran ne samo vojnički nego i obiteljski, te je odmah po dolasku osnovao svoju vlastitu državu sa svim obilježjima državnosti.
7. Svoju vlastitu državu hrvatsku, osnovanu već onda, kada su mnogi drugi narodi živjeli još potpuno neorganizirani, hrvatski je narod održao kroz sve vjekove pa do konca svjetskog rata, a nije je kao ni prava na nju nikada, pa ni koncem svjetskog rata bilo kojim činom bilo kojom zakonitom odlukom odrekao, ili to svoje pravo na koga drugoga prenio, tek mu je koncem svjetskog rata tuđinska sila spriječila, da dalje vrši svoja suverena prava u vlastitoj svojoj HRVATSKOJ DRŽAVI.
8. Hrvatski narod imade pravo svoju suverenu vlast u svojoj vlastitoj HRVATSKOJ DRŽAVI na cijelom svome narodnome i povijesnome području oživotvoriti t. j. svoju potpuno samostalnu i nezavisnu hrvatsku državu opet uspostaviti. Tu uspostavu imade pravo izvršiti svim sredstvima, pa i silom oružja.
9. Hrvatski narod ima pravo na sreću i blagostanje kao cjelina, a isto tako pravo ima i svaki pojedini Hrvat kao član te cjeline. Ta sreća i blagostanje mogu se oživotvoriti i ostvariti za narod kao cjelinu i za pojedince kao članove cjeline jedino u posve samostalnoj i nezavisnoj hrvatskoj državi, koja ne smije i ne može biti sastavnim dijelom u nijednoj formi nijedne druge države ili bilo kakove ine državne tvorevine.
10. Hrvatski je narod suveren, te on jedini imade pravo vladati u svojoj državi i upravljati sa svim svojim državnim i narodnim poslovima.
11. U hrvatskim narodnim i državnim poslovima u samostalnoj i nezavisnoj hrvatskoj državi ne smije odlučivati nitko, tko nije po koljenima i po krvi član hrvatskog naroda, a isto tako ne smije o sudbini hrvatskog naroda i hrvatske države odlučivati ni jedan drugi strani narod ni država.
12. Hrvatski narod pripada zapadnoj kulturi i zapadnoj civilizaciji.
13. Seljačstvo nije samo temelj i izvor svakog života, nego ono i samo po sebi sačinjava hrvatski narod, te je kao takovo nosioc i vršioc svake državne vlasti u hrvatskoj državi.

I kraj toga svi stališi hrvatskog naroda sačinjavaju jednu narodnu cjelinu, budući i ostali stališi u hrvatskom narodu, koji su članovi pripadnici hrvatske krvi, imaju ne samo svoj korijen i porjetlo nego i trajnu obiteljsku vezu sa selom i zemljom. Tko u Hrvatskoj ne potiče iz seljačke obitelji, taj u devedeset i devet slučajeva od stotine nije hrvatskog porijetla i krvi, već je doseljeni stranac.

14. Sva materijalna i moralna dobra u hrvatskoj državi vlasništvo su naroda, te je on jedini vlastan s njime raspolagati i s njime se koristiti.

15. Težište moralne snage hrvatskog naroda leži u urednom i religioznom obiteljskom životu i prirodnom bogatstvu hrvatske zemlje, obrambena snaga u organizatornim prokušanim vojnim vrlinama, dok su prosvjetni i kulturni njegov napredak temelji na prirodnoj narodnoj darovitosti i prokušanoj sposobnosti na polju nauke, znanosti i prosvjete. Mali obrt i rukotvorstvo ruka su pomoćnica sveukupnog seljačkog i narodnog gospodarstva.

Skladno gajenje, promicanje i usavršavanje svih ovih vrlina i grana narodnog života, zadaća su svih pregnuća javnog rada i državne vlasti kao takove, jer oni daju potpunu sigurnost opstanka i vjekovnog bivstvovanja te blagostanja budućih pokoljenja cjelokupnog hrvatskog naroda i opstojnosti i sigurnosti nezavisne hrvatske države.